

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๗๑๕/๒๕๐

สคค.

ส่ง : กนธ.

รับที่ : ร562/65

17 ม.ค. 2565 เวลา 14.45 น.

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ ๖ กทม ๑๐๔๐๐

๑๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การพิจารณาพิพากษาคดีอาญาเกี่ยวกับภาษีอากร)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด่วนที่สุดที่ นร ๐๕๐๓/๓๘๘๘๗ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สำนักงานศาลยุติธรรมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาเพื่อดำเนินการ จึงขอให้เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือส่วนอื่นที่เห็นสมควรเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีภายในวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๕ รวมทั้งขอให้พิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังขอเรียนว่า การที่ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กำหนดให้การพิจารณาพิพากษาคดีอาญาเกี่ยวกับภาษีอากรอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากร ซึ่งเป็นศาลชำนาญพิเศษที่มีผู้พิพากษาซึ่งมีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษีอากรโดยตรงจะเป็นผลให้การดำเนินคดีอาญาเกี่ยวกับภาษีอากรมีความถูกต้อง รวดเร็ว และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนเป็นไปในแนวทางเดียวกัน อีกทั้ง เป็นการคุ้มครองประโยชน์ของรัฐในการจัดเก็บภาษีอากรและป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากร นอกจากนี้ ยังเป็นการลดภาระแก่คู่ความที่ต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาทั้งสองศาลโดยต้องใช้เวลาในการสืบพยานหลักฐานในส่วนคดีอาญาใหม่อีกด้วย ดังนั้น การกำหนดให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับภาษีอากรทั้งในทางแพ่งและอาญา จึงเป็นไปตามเจตนารมณ์ในการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมแล้ว เห็นพ้องด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำหรับในรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังกล่าว มีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

๑. โดยเหตุที่ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร ในส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติมตามความในมาตรา ๗ (๑) ซึ่งเป็นบทบัญญัติในเรื่องคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากรนั้น เมื่อพิจารณาถึงบริบทของข้อเท็จจริงทางคดีภาษีอากรในปัจจุบัน เห็นว่ามีเจตนารมณ์แท้จริงที่จะให้ครอบคลุมคดี ๒ ประเภท คือ (๑) คดีที่เกิดจากการอุทธรณ์คำวินิจฉัยเกี่ยวกับการประเมินภาษีอากร และ (๒) คดีที่เกิดจากการอุทธรณ์คำวินิจฉัยในเรื่องคำสั่งทางปกครองที่เกี่ยวกับภาษีอากร ในส่วนของคดีที่เกิดจากการอุทธรณ์คำวินิจฉัยเกี่ยวกับการประเมินภาษีอากรนั้น เห็นว่ามาตรา ๗ (๑) ตามร่างกฎหมายนี้มีความครอบคลุมและสอดคล้องกับสารบัญญัติแห่งกฎหมายภาษีสรรพสามิตในปัจจุบันแล้ว แต่ในส่วนของคดีที่เกิดจากการอุทธรณ์คำวินิจฉัยในเรื่องคำสั่งทางปกครองที่เกี่ยวกับภาษีอากรนั้น เห็นว่าถ้อยคำในมาตรา ๗ (๑) ยังมิได้ครอบคลุมคดีประเภทนี้ด้วย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากที่ผ่านมาปรากฏว่า ศาลปกครองสูงสุด และคณะกรรมการ

/ วินิจฉัย ...

วินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ได้มีคำพิพากษาและคำวินิจฉัยในหลายเรื่องโดยวางหลักว่า คดีเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในทางภาษีอากรนั้น แม้จะเป็นเรื่องคำสั่งทางปกครอง แต่ก็มิมีสถานะเป็นคำสั่งทางปกครองที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายภาษีอากร จึงเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากร อีกทั้ง ที่ผ่านมายังปรากฏว่า ศาลภาษีอากรกลางได้รับพิจารณาและมีคำพิพากษาคดีที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำสั่งทางปกครองในทางภาษีอากรมาโดยตลอด ยกตัวอย่าง คดีภาษีสรรพสามิต เช่น คดีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่ไม่อนุมัติให้ยกเว้นภาษี คดีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่ไม่อนุมัติให้คืนภาษี คดีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองเกี่ยวกับการประกาศมูลค่าสินค้าเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี เป็นต้น แม้เนื้อหาในมาตรา ๗ (๑) ตามร่างกฎหมายฉบับนี้จะเป็นเช่นเดียวกับกฎหมายฉบับเดิม แต่ในโอกาสที่จะมีการแก้ไขกฎหมาย จึงควรใช้โอกาสอันเหมาะสมนี้ในการแก้ไขให้กฎหมายมีความครอบคลุม ชัดเจน และสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายภาษีอากรที่ดีมากยิ่งขึ้น

๒. การที่ร่างกฎหมายมาตรา ๗ (๑) ใช้ถ้อยคำว่า “คดีแพ่งเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรนั้น” การใช้ถ้อยคำว่า “เจ้าพนักงาน” ยังไม่อาจครอบคลุมในเรื่องการอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำสั่งทางปกครองที่เกี่ยวกับภาษีอากร เพราะกฎหมายภาษีอากรเกี่ยวกับการทำคำสั่งทางปกครองในหลาย ๆ เรื่อง ใช้ถ้อยคำที่แตกต่างกัน มีทั้งที่ใช้ถ้อยคำว่าพนักงานเจ้าพนักงาน พนักงานเจ้าหน้าที่ กฎหมายบางฉบับใช้ถ้อยคำโดยระบุตำแหน่งเป็นการเฉพาะเจาะจง มิได้ใช้ถ้อยคำว่า เจ้าพนักงานเท่านั้น การใช้ถ้อยคำว่าเจ้าพนักงานแต่เพียงอย่างเดียวจึงอาจยังไม่ครอบคลุมในเรื่องคำสั่งทางปกครองที่เกี่ยวกับภาษีอากรในทุกกรณีได้ และเมื่อพิจารณาประกอบกับเนื้อหาตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งมีสถานะเป็นกฎหมายกลางที่มีบทบาทเข้ามาเกี่ยวข้องกับการทำคำสั่งทางปกครองที่เกี่ยวกับภาษีอากรตามกฎหมายเฉพาะแล้ว พบว่ากฎหมายกลางฉบับนี้ใช้ถ้อยคำว่า “เจ้าหน้าที่” ซึ่งเป็นถ้อยคำกลางที่นำไปใช้กับกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับการทำคำสั่งทางปกครองทุกฉบับ รวมถึงการทำคำสั่งทางปกครองตามกฎหมายภาษีอากรด้วย ดังนั้น ในโอกาสที่ดีของการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้ จึงเห็นควรเพิ่มเติมถ้อยคำว่า “เจ้าหน้าที่” เข้าไปในมาตรา ๗ (๑) โดยเห็นว่าการแก้ไขเพิ่มเติมเช่นนี้จะทำให้กฎหมายจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากรมีความครอบคลุมคดีภาษีอากรครบทุกประเภท ทำให้สามารถตีความเชื่อมโยงได้ว่าศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่เกิดจากการอุทธรณ์คำวินิจฉัยในเรื่องคำสั่งทางปกครองที่เกี่ยวกับภาษีอากรได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ หากเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๑) ดังกล่าว ก็จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายมาตราอื่นที่อ้างถึงมาตรา ๗ (๑) เช่น ต้องแก้ไขโดยเพิ่มเติมถ้อยคำว่า “เจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๘ ด้วย

๓. เนื่องจากการฟ้องคดีต่อศาลภาษีอากรในเรื่องคำสั่งทางปกครองที่เกี่ยวกับภาษีอากรนั้น กฎหมายภาษีอากรซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะมิได้บัญญัติหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ในกรณีนี้ไว้ กฎหมายภาษีอากรบัญญัติเฉพาะการอุทธรณ์อันเนื่องมาจากการประเมินภาษีอากรเท่านั้น การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่เกี่ยวกับภาษีอากรในเรื่องอื่น ๆ ซึ่งเป็นฐานนำไปสู่การฟ้องคดีต่อศาลภาษีอากร จึงเป็นการอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งการอุทธรณ์ตามช่องทางของกฎหมายกลางฉบับนี้ ไม่อาจถือเป็นการอุทธรณ์ตามกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับภาษีอากรได้แต่อย่างใด การที่มาตรา ๘ ใช้ถ้อยคำว่า “... ในกรณีที่กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรบัญญัติให้คัดค้านหรืออุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยต่อเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ จะฟ้องคดีในศาลภาษีอากรได้ก็ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และระยะเวลาเช่นว่านั้น และได้มีการวินิจฉัยชี้ขาดคำคัดค้าน

หรือคำอุทธรณ์นั้นเสร็จสิ้นแล้ว ...” การใช้ถ้อยคำว่ากฎหมาย “เกี่ยวกับภาษีอากร” ย่อมส่งผลให้เกิดการตีความได้ว่าคดีที่จะฟ้องต่อศาลภาษีอากรได้จะต้องผ่านกระบวนการอุทธรณ์ตามกฎหมายภาษีอากร อันเป็นกฎหมายเฉพาะแล้วเท่านั้น และส่งผลในอีกทางหนึ่งว่าหากเป็นการฟ้องคดีคำสั่งทางปกครอง ที่เกี่ยวกับภาษีอากรในเรื่องอื่น ๆ ที่มีใช้การประเมินภาษีอากร แม้จะมีได้ผ่านกระบวนการอุทธรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ก็สามารถฟ้องคดีต่อศาลภาษีอากรได้ หากเป็นเช่นนี้ก็ย่อมจะเป็นการขัดต่อระบบการอุทธรณ์ในประเทศไทยที่เป็นระบบการอุทธรณ์แบบบังคับ ซึ่งถือหลักการสำคัญว่าคำสั่งทางปกครองที่มีได้มีกฎหมายกำหนดห้ามอุทธรณ์ไว้ ก็จะต้องผ่านการอุทธรณ์ตามกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองก่อน จึงจะสามารถฟ้องคดีได้ อีกทั้งบริบทของข้อเท็จจริงที่ผ่านมายังปรากฏว่าคดีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่เกี่ยวกับภาษีอากรในเรื่องอื่น ๆ ที่มีใช้การประเมินภาษีอากรนั้น ศาลภาษีอากรจะต้องพิจารณาก่อนเสมอว่าได้ผ่านกระบวนการอุทธรณ์ตามกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาแล้วหรือไม่ หากมิได้ผ่านการอุทธรณ์ตามกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองก่อน ศาลภาษีอากรก็จะไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ด้วยเหตุนี้หากกฎหมายมาตรา ๘ ยังคงใช้ถ้อยคำว่ากฎหมาย “เกี่ยวกับภาษีอากร” ก็ย่อมจะเป็นการขัดต่อบริบทของการพิจารณาพิพากษาคดีที่ผ่านมาของศาลภาษีอากร และย่อมเป็นการขัดต่อระบบการอุทธรณ์แบบบังคับที่ใช้อยู่ในประเทศไทยในปัจจุบัน ดังนั้นจึงเห็นว่าควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ โดยตัดข้อความ “เกี่ยวกับภาษีอากร” ออก หากแก้ไขเพิ่มเติมเช่นนี้ก็ย่อมจะส่งผลให้คดีคำสั่งทางปกครองที่เกี่ยวกับภาษีอากรในเรื่องอื่น ๆ ที่มีใช้การประเมินภาษีอากรนั้น จะต้องผ่านการอุทธรณ์โดยถูกต้องตามกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองก่อน จึงจะฟ้องคดีต่อศาลภาษีอากรได้

๔. กรณีคดีแพ่งเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากร ตามมาตรา ๗ (๓) ของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร(ฉบับที่ ..) พ.ศ. การที่จะนำคดีขึ้นสู่ศาลภาษีอากรได้จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งบัญญัติว่า “คดีตามมาตรา ๗ (๓) ในกรณีที่กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรบัญญัติให้ขอคืนค่าภาษีอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ จะดำเนินการในศาลภาษีอากรได้ก็ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเช่นว่านั้น” โดยที่ประมวลรัษฎากรได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระยะเวลาในการขอคืนภาษีอากรไว้ แต่มิได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการคัดค้านหรืออุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีต่อศาลไว้แต่อย่างใด และเนื่องจากในการขอคืนค่าภาษีอากร เมื่อเจ้าพนักงานมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยอย่างหนึ่งอย่างใด ถือเป็นคำสั่งทางปกครอง จึงต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงาน ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับการนำคดีขึ้นสู่ศาลกรณีการขอคืนภาษีอากร เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีต่อศาลให้มีความชัดเจนในคราวเดียวกัน

๕. พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๙ วรรคหนึ่ง ให้สิทธิแก่ผู้อุทธรณ์ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามกฎหมาย (๑๘๐ วัน ขยายได้อีกไม่เกิน ๙๐ วัน) “ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แต่ต้องยื่นฟ้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยุติการพิจารณาอุทธรณ์” การที่ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร ที่เพิ่มเติมความในมาตรา ๘ ในตอนท้าย โดยให้ใช้ถ้อยคำว่า “เว้นแต่จะมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น” นั้น เห็นว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่มีความสอดคล้องกับสารบัญญัติแห่งกฎหมายภาษีสรรพสามิตในปัจจุบันแล้ว

๖. การที่ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร(ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นบัญชีท้ายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และบัญชีดังกล่าวกำหนดไว้ ดังนี้ ข้อ ๑. คดีความผิดตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๗ ทวิ มาตรา ๙๐/๒ ถึงมาตรา ๙๐/๔ มาตรา ๙๑/๑๘ มาตรา ๙๑/๒๐ มาตรา ๑๒๕ และมาตรา ๑๒๙ ข้อ ๕. คดีความผิดตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๗ และข้อ ๗. คดีความผิดตามพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ซึ่งความผิดอาญาตามประมวลรัษฎากร พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ และพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นบทบัญญัติความรับผิดทางอาญาเพียงบางส่วนเท่านั้น ดังนั้น เมื่อการกำหนดให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากรเพื่อให้การดำเนินคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากรมีความถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้นก็สมควรนำคดีความผิดอาญาตามประมวลรัษฎากร พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ และพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ทั้งหมดมาอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากรซึ่งเป็นศาลชำนาญพิเศษด้านภาษีอากรและต้องใช้ความชำนาญพิเศษด้านภาษีโดยเฉพาะ น่าจะเป็นประโยชน์และเป็นไปตามเจตนารมณ์ในการบังคับใช้กฎหมาย เห็นควรให้ศาลภาษีอากรเป็นผู้พิจารณาพิพากษาคดีความผิดอาญาตามกฎหมายดังกล่าวทุกฐานความผิด เพื่อให้ผลการบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามแนวทางเดียวกัน

๗. การตรากฎหมายตามร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังกล่าว จะมีผลกระทบต่อด้านงบประมาณ ประเภทค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร เนื่องจากต้องมีการเพิ่มกรอบอัตรากำลังของข้าราชการตุลาการและข้าราชการศาลยุติธรรมให้สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวด้วย ดังนั้น จึงเข้าข่ายเป็นการตรากฎหมายที่มีผลผูกพันทรัพย์สินหรือก่อให้เกิดภาระทางการเงินการคลังแก่รัฐ ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่า ต้นทุน และผลประโยชน์ เสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนความยั่งยืนทางการเงินการคลังของรัฐประกอบด้วย ทั้งนี้ หากการดำเนินการดังกล่าวต้องใช้เงินงบประมาณศาลยุติธรรมย่อมมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมสรรพากร

โทร ๐ ๒๒๗๒ ๙๑๒๐ (วอล์กเกอร์)

โทรสาร ๐ ๒๖๑๗ ๓๔๒๓